

45.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg 1906.

Slemmekridt.

Fra Aktieselskabet Kongsdal Kalkværk og Nørre Flødals Fabrikker har Udvalget modtaget følgende:

Allerede inden Toldkommissionen havde indgivet sin Betænkning, indgave de danske Slemmerier den i Betænkningens Tillæg som Bilag 19 optagne Fremstilling, hvori de paaviste, at en fuldstændig Toldfrihed vilde umuliggøre dansk Industri paa deres Omraade.

Da den enige Toldkommission og Regeringen derefter i deres Toldlovsforslag desuagtet ansatte Slemmekridt til Toldfrihed, indgav man i 1897 et fornyet Andragende til Lovgivningsmagten, hvori man paa ny paapegede Umuligheden for dansk Virksomhed paa dette Omraade, naar der ikke ydedes en beskeden Beskyttelse for denne Industri, som i Modsætning til de fleste andre Industrier end ikke vilde faa nogen Fragtbeskyttelse at holde sig til.

Heller ikke denne Henvendelse bar nogen Frugt, og det nu foreliggende Toldlovsforslag har ej heller taget mindste Hensyn til vore Henvendelser.

Forinden vi definitivt opgave Haabet om at bevare denne Industri for Landet, hvor Raaproduktet findes i tilstrækkelige Kvantiteter og i passende Kvaliteter, og som brødføder ca. 50 Arbejdere og deres Familier, skulle vi endnu en Gang paapege Grundene til, at vi ikke kunne undvære en beskeden Toldbeskyttelse som Værn, navnlig mod Sveriges Konkurrence.

Skønt vi her i Landet, som alt berørt, have rigeligt og godt Materiale til Landets Forbrug, have vi dog en skarp Konkurrence i denne Artikel fra Sveriges Side, der har sine Kridtfabrikker liggende ved Sveriges Vestkyst, hvorfra der er betydelig lettere Adgang og billigere Fragt til vort største Marked, København, end fra vore Fabrikker; særlig Malmø med sin bekvemme og billige Færgeforbindelse vil i Tilfælde af Toldfrihed kunne fuldstændig udelukke dansk Slemmekridt. Det skal i denne Forbindelse bemærkes, at Sverige selvfølgelig har en Told, som udelukker Indførsel af danske Varer, nemlig 1 Øre pr. Kg.

Den nuværende Told af 2,1 Øre pr. Pd. er selvfølgelig unødvendig høj for en Vare, hvorfor Fabrikkerne kun kunne hjemtage en Pris for Fabrikationen af Kr. 5,48 pr. 1,000 Pd., og det er jo altsaa ogsaa hermed givet, at Beskyttelsen langtfra bliver misbrugt; men da der tilmed paa andre Punkter kun ydes os en saare ringe Toldlettelse, idet en Del af Slemmerierne ikke bruge Kul, men Vandkraft, og de, der bruge Kul, ved disses Toldfrihed kun kunne opnaa en Besparelse af $2\frac{1}{2}$ Øre pr. 1,000 Pd. og ikke, som i Toldkommissionens Betænkning anført, 52 Øre pr. 1,000 Pd., og da Arbejdslønnen udgør den aldeles overvejende Del af Slemmekridtets Kalkulationspris, kan man ikke tænke sig, at Lovgivningsmagten ved nøjere Overvejelse vil nægte en saa naturlig dansk Industri en Beskyttelse, som den ikke kan undvære, fordi os nærliggende Lande — ogsaa Rygen har Kridtslemmerier — have lige saa gode Raaprodukter og bedre Fragtforhold, og som de for Øjeblikket nyde til Overmaal.

Vi maa da efter det anførte, ikke mindst i vore Arbejdeseres Interesse, anmode om en Toldsats som Sveriges af 1 Øre pr. Kg.